

عنوان مقاله:

ساماندهی محورهای دید به سمت عناصر شاخص شهری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

صدف خیرالدین - دانشجوی کارشناسی شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی، واحد مشهد.

فاطمه محمدنیاقزایی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی، واحد مشهد.

خلاصه مقاله:

انسان همواره رابطه ای نزدیک و مستقیم و بدون واسطه با محیط پیرامون خود داشته و در این رابطه متعادل و پویا، هم استفاده کننده از محیط، هم خلق کننده محیط و هم متاسفانه تخریب کننده محیط بوده است. توجه گسترده به اثرات نامطلوب ناشی از استفاده نامناسب و خارج از قاعده انسان از محیط اطراف خود، زمینه رشد و ترویج ایده ها و راهکارهای مبتنی بر لزوم ارتقا کیفیت انسان ساخت محیط پیرامون را مطرح کرده است. در این بین و به منظور ارتقا کیفیت محیط در عرصه ها و فضاهای عمومی شهری، ارتقا کیفیت بصری-زیباشناختی این گونه فضاها از اهمیت بالایی برخوردار است. محور دید، یک عرصه یا پهنه سه بعدی است که از یک نقطه دید شروع و به سوی موضوعی شاخص یا کیفیتی بصری امتداد می یابد. این مقاله بر آن است تا نحوه ساماندهی محورهای بصری به سمت عناصر شاخص شهری و تاثیر آن بر کیفیت محیطی فضای شهری را بررسی نماید. روش تحقیق به کار رفته در این پژوهش تحلیلی-مقایسه ای می باشد و در گردآوری اطلاعات از مطالعات کتابخانه ای استفاده شده است. معیارهای تحقیق با توجه به بررسی های نظری تحقیق معرفی گشته و با استفاده از روش تحلیل محتوا مقایسه تطبیقی گشته است. در نهایت اصول، راهبرد ها و سیاست های قابل به کارگیری در شرایط محیطی اجتماعی کالبدی شهرها ارائه خواهد گشت. نتایج حاصل از آن است که ساماندهی پهنه محورهای دید به سوی نشانه های شاخص شهری، از یک سو تاثیر قابل توجهی بر ارتقا کیفیت زیباشناختی-فرمی محیط فضاهای شهری داشته باشد و از سوی دیگر در فرایند تعامل میان انسان و شهر، به مثابه (فصل مشترک) این دو، زمینه ادراک، شناخت و ارزیابی محیطی شهروندان را فراهم می نماید.

کلمات کلیدی:

محور دید، عناصر شاخص شهری، ارتقاء کیفیت محیطی، فضاهای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/617177>

